

Cu gândiri și cu imagini

Mihai Eminescu

Cu gândiri și cu imagini
Înnegrit-am multe pagini:
Ș-ale cărții, ș-ale vieții,
Chiar din zorii tinereții.

Nu urmați gândirii mele:
Căci noianu-i de greșele,
Urmărind prin întuneric
Visul vieții-mi cel himeric.

Neavând învăț și normă,
Fantezia fără formă
Rătăcit-a, vai! cu mersul:
Negru-i gândul, schiop e viersul.

Și idei, ce altfel împli,
Ard în frunte, bat sub tâmpile:
Eu le-am dat îmbrăcămintă
Prea bogată, fără minte.

Ele seamănă, hibride,
Egiptenei piramide:
Un mormânt de piatră în munte
Cu icoanele cărunte,

Și de sfinxuri lungi alee,
Monoliți și propilee,
Fac să crezi că după poartă
Zace o întreagă țară moartă.

Intri înăuntru, sui pe treaptă,
Nici nu știi ce te așteaptă.
Când acolo! sub o faclă
Doarme-un singur rege-n raclă.